

Hvad var der sket, hvis det var sådan, at Dansk Folkeparti havde fået held til at få gennemført deres krav til forsvarsforhandlingerne? 2 mia. kr. ekstra pr. år! Det gjorde altså en forskel, at vi tog ansvar og sagde: Det kan vi ikke tillade os i en tid, hvor krisen kradser så meget. Så fik vi faktisk lavet et forsvarsforlig, som for første gang satte ind med en skrap økonomistyring.

Det er jo lidt fantastisk, når man ser på svaret, det vil jeg gerne give hr. Frank Aaen ret i, at der er to steder, hvor den nuværende regering har ansvaret for økonomien – ikke i kommunerne og regionerne, for der sidder masser af dygtige folk rundt omkring i byrådene og regionsrådene – og skal vise lederskab. Det er i Justitsministeriet og i Forsvarsministeriet, og er der to ministerier, hvor det har sejlet med økonomisk slendrian, er det de to ministerier. Her har vi fra SF's side været med til at sætte tommelskruerne på Forsvarsministeriet og sige, at nu skal der styr på økonomien. Det gjorde altså en forskel, at vi gik ind og sagde, at vi kan gøre en forskel frem for at lade de andre sejle videre.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:57

Frank Aaen (EL):

Man kan jo altid bruge den undskyldning, at det kunne have været gået endnu værre uden os. Jeg vil sige: Lad nu Dansk Folkeparti sejle i deres egen sø. Først 55 mia. kr. i skattelettelser næste år, som vi heldigvis er enige om at være imod, og så et eller andet beløb, der måske vil være lidt større, til militæret, og lad dem da endelig mene, at der er råd til det i stedet for velfærd.

Det, som jeg synes er det skammelige, er, at ikke alene binder man sig til 700 mio. kr. ekstra over en årrække, man binder sig også til en aggressiv udenrigspolitik, nemlig en fortsættelse af den krigsførelse, der foregår i Afghanistan i øjeblikket, og man binder sig til, og det vil man skrive under på her om nogle få uger, anskaffelse af kampfly, som er beregnet til nye krige og kasten med bomber, for et beløb, der måske ligner 60 mia. kr. i den tid, de kampfly skal flyve. Jeg mener, at det da er en drejning, og jeg synes, at det var bedre, hvis SF brugte sin store indflydelse og mange mandater og store opinionstal til at dreje dansk forsvarspolitik i en anden retning.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:58

Ole Sohn (SF):

Jeg håber, at det var en fortalelse fra hr. Frank Aaen, med hensyn til at det var ligeegyldigt, om man lod Dansk Folkeparti sejle i deres egen sø. Hvis vi havde gjort det, havde statsgælden været 2 mia. kr. større. Hvis de var kommet igen med deres krav, havde Dansk Folkeparti sikret, at danske skatteborgere i en rum tid fremover skulle betale afdrag på en 2 mia. kr. større gæld. Jeg er faktisk stolt over, at vi fik forhindret det.

Jeg er faktisk også stolt over, at vi var med til at sige, at de penge, der skal bruges, skal bruges fornuftigt. Selv om vi har været imod Afghanistanmissionen, har vi den opfattelse, at de unge mænd og kvinder, der bliver sendt af sted, skal have den størst mulige sikkerhed. Alt andet ville ikke være til at bære. Derfor sagde vi, at skal der bruges penge, skal de bruges på soldaternes sikkerhed – ja, og så brugte vi også 100 mio. kr. til at forbedre Nyboder, sådan at de arbejdsløse bygningshåndværkere i København kunne komme i arbejde. Men det tror jeg ikke at hr. Frank Aaen er så uenig i.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det fru Charlotte Dyremose.

Kl. 15:00

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Nu hørte man jo igen den sådan helt klassiske fra SF: Vi vil gerne være med til forbedringer, men ikke til forringelser. Altså, oversat til almindeligt dansk: Vi vil gerne hælde milliarderne ud til alle mulige gode formål, som alle mulige mennesker kan blive glade for – og det er jo dejligt. Vi vil bare helst ikke være med til på ansvarlig vis at finde de her penge.

Men så kan jeg jo forstå på alle de svar, hr. Ole Sohn efterhånden er kommet med, at man nu er blevet åh så ansvarlige i SF og nu faktisk vil sørge for at finde pengene, inden man begynder at bruge dem. Og så når vi frem til det spørgsmål til SF, jeg sådan set har brændt inde med i efterhånden en del uger: Når man nu har valgt at bruge i hvert fald en rund milliard fra globaliseringsmidlerne, som man jo ikke har været med til at finde, skal jeg så forstå det, som at SF nu har erkendt, at de her velfærdsaftaler alligevel var ret fornuftige, at de her ændringer i efterlønsordningen faktisk var ret fornuftige, og at